

BÀI SỐ 14

NHỮNG BÀI HỌC TỪ SÁCH GIÓP

CÂU GỐC: “Anh em biết rằng những kẻ nhịn nhục chịu khổ thì chúng ta xứng là có phúc. Anh em đã nghe nói về sự nhịn nhục của Gióp, và thấy cái kết cuộc mà Chúa ban cho người; vì Chúa đầy lòng thương xót và nhơn từ” (Gia-cơ 5:11).

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU TUẦN NÀY: II Cô-rinh-tô 5:7; Gióp 1-2:8; Ma-thi-ơ 4:10; Ma-thi-ơ 13:39; Giăng 8:1-11; Hê-bơ-rơ 11:10; Hê-bơ-rơ 4:15.

Chúng ta đã đến phần cuối của ba tháng nghiên cứu sách Gióp. Tuy rút tía được nhiều bài học giá trị từ sách Gióp, nhưng vẫn còn nhiều lẽ thật khác chúng ta chưa học hết, vì ngay cả trong thế giới chúng ta sống, bất cứ điều gì người ta học biết được, lại dẫn đưa đến những điều mới lạ hơn cần được học hỏi và khám phá. Cũng như khi học biết về vạn vật học, thiên văn, động vật, hay toán học, chúng ta nhận thức sự hiểu biết hạn hẹp của mình, thì khi học biết về lời Đức Chúa Trời trong Thánh Kinh, chúng ta cũng nhận thức còn biết bao nhiêu điều chúng ta chưa hiểu thấu!

“Chúng ta không nên nghi ngờ lời Chúa nếu chỉ vì không hiểu hết sự mầu nhiệm dưới sự hướng dẫn của Ngài. Nếu thế giới thiên nhiên còn đầy ắp những điều diệu kỳ, lạ lùng vượt quá khả năng hiểu biết của con người; thì có gì đáng ngạc nhiên nếu thế giới thiêng liêng, là một thế giới cao siêu, vẫn còn bao nhiệm mầu con người chưa am tường? Thế giới tâm linh trông đầy bí hiểm chính là do nơi sự kém cỏi và hữu hạn của đầu óc con người, vốn bị ràng buộc vào thế giới vật thể.” – Phỏng trích *Education* của Ellen G. White trang 170.

Làn mây mờ bao phủ sự huyền nhiệm tâm linh sẽ không tan biến hết trong đời này, nhất là trong một cuốn sách đầy sự huyền nhiệm thâm sâu như sách Gióp, mà trong ấy nêu lên những nan đề khúc mắc khó trả lời nhất về đời sống. Tuần này, chúng ta sẽ ôn lại những bài học đã lãnh hội được qua câu chuyện ông Gióp, và hy vọng chúng ta sẽ phần nào được như ông, ghi chặt lòng trung kiên với Chúa, mặc dầu ngày đêm sống dưới áp lực và cám dỗ dữ dội của thế gian băng hoại, đầy nhiều nhương, và ngập tràn đau khổ.

BẰNG ĐỨC TIN CHÚ CHẴNG PHẢI BẰNG MẮT THẤY

Đọc II Cô-rinh-tô 5:7 và 4:18. Chân lý quan trọng nào chúng ta tìm thấy qua các câu này? Làm thế nào các chân lý (lẽ thật) ấy giúp chúng ta vững vàng trong đời sống của những người cố gắng noi theo bước Chúa?

Khi sứ đồ Phao-lô viết những lời trong II Cô-rinh-tô 4:18, ông viết về thời kỳ cuối cùng của thế giới, mà sự nghiên cứu về chủ đề này được gọi là môn học về sự Tận Thế hay Mạt Thế. Các câu Kinh Thánh trích dẫn ở đây chỉ về tương lai, khi Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại, và sẽ làm cho những ai tin Ngài trở thành bất tử. Vì lời hứa này chưa được ứng nghiệm, chỉ có đức tin mãnh liệt và quyết tâm tuyệt đối mới giúp chúng ta có thể tiếp tục trông cậy và hướng tới những gì Chúa đã thể hứa cho các con cái yêu dấu của Ngài, nhưng chưa được thực hiện.

Cũng vậy, sách Gióp cho chúng ta thấy một thế giới bí ẩn, trong đó còn nhiều hiện tượng mà chúng ta chưa thấy hoặc chưa hiểu hết, mặc dầu đang sống trong thời hiện đại. Đúng ra, qua khám phá này tới khám phá khác, khoa học đã mở mắt cho con người nhìn thấy vạn vật quá bao la, so với mô kiến thức thật hạn hẹp của họ.

Một mục sư bước lên bục giảng của một nhà thờ lớn trong thành phố nọ, và yêu cầu tất cả hội chúng hãy hoàn toàn yên lặng. Một vài giây trôi qua, không một tiếng động trong nhà thờ, ông mang ra một chiếc radio và vặn thật lớn, đổi liên tục từ đài này sang đài khác, đủ mọi âm thanh phát ra từ chiếc radio. Rồi mục sư hỏi, “Các âm thanh này đến từ đâu? Có phải đến từ chiếc radio này không? Không, các âm thanh này đến từ những làn sóng trong không gian, mà cũng có thật như tiếng nói của tôi đây. Nhưng qua cách cơ thể chúng ta được cấu tạo, chúng ta không thể nghe, thấy, hay sờ mó được các làn sóng âm thanh vô hình đó. Tuy chúng ta không có khả năng sờ đụng được chúng, không có nghĩa là các làn sóng ấy không hiện hữu bên ngoài.”

Xin bạn cho biết còn những sự vật gì khác hiện hữu (chẳng hạn như phóng xạ hay động lực), mà chúng ta không trông thấy được, nhưng chúng vẫn búa vạy chúng ta. Qua các sự kiện như vậy, chúng ta rút ra được bài học thuộc linh nào về sự kiện các lực vô hình đang âm thầm ráo riết hoạt động chung quanh chúng ta, đâu chúng ta không thấy, chúng vẫn có thể ảnh hưởng đời sống chúng ta?

Theo những gì chúng ta đã học trong ba tháng rồi nơi sách Gióp, không nhân vật nào của chuyện Gióp thật sự hiểu và giải thích được những biến cố trong cuộc đời ông. Họ đều là những người tin Đức Chúa Trời, và có một khái niệm về cá tính của Ngài cũng như quyền năng sáng tạo của Ngài. Dầu nhìn thấy những thảm kịch kinh hoàng và nỗi thống khổ tột cùng của ông Gióp, họ không thấy hay có chút khái niệm nào về những diễn biến phía trong hậu trường. Cũng giống vậy, chúng ta không biết gì về những diễn biến trong hậu trường của sân khấu cuộc đời chúng ta, và của thế giới chung quanh chúng ta. Bởi thế, sách Gióp dạy cho chúng ta biết rằng, chúng ta phải ráng tìm cách rèn luyện tâm thần để có thể sống bằng đức tin. Chúng ta cần phải biết cái kém cỏi của mình và tính cách nhỏ bé của tri thức mình.

ÁC NHÂN

Một trong những câu hỏi lớn luôn bức rức con người là đề tài về điều ác, bao gồm tội ác và tất cả những gì xấu xa. Nhiều triết gia và ngay cả một số thần học gia từ chối không nhìn nhận sự hiện hữu của điều ác, và họ quan niệm chỉ có điều “thiện” mới hiện hữu, và người ta nên ngưng dùng chữ “ác”. Nhưng cũng có rất nhiều người khác bác bỏ tư tưởng trên, quả quyết điều “ác” có thật, là một phần của thế giới hiện thực. Chúng ta có thể cãi tới cãi lui về sự hiện hữu của điều ác, nhưng một điều chúng ta có thể đoán chắc là “khi chúng ta thấy điều ác, chúng ta nhận biết ngay nó là điều ác.”

Điều ác hay điều xấu xa không tốt, đôi khi được phân loại ra làm hai thứ: sự tàn ác của thiên nhiên, và sự tàn ác về luân lý. Sự tàn ác của thiên nhiên thường được gọi là thiên tai như động đất, bão lụt, bệnh tật, dịch lệ. Sự ác độc về luân lý là những hành động hãm hại tàn nhẫn do chính con người cố ý làm, như giết người, mưu sát, trộm cướp, hành hạ lẫn nhau.

Nhiều giả thuyết đã được đưa ra để giải thích tại sao có những điều xấu, điều không hay trong vũ trụ. Là tín hữu Cơ Đốc Phục Lâm, chúng ta tin rằng Kinh Thánh dạy điều ác bắt đầu từ một kẻ được thọ tạo, là Sa-tan. Tuy nhiên, một số người khác bác bỏ sự hiện hữu của Sa-tan, và phủ nhận sự kiện Sa-tan là một Kẻ Ác đang cố tìm cách hãm hại con người.

Thật ra, sự thật về Sa-tan đã được thảo luận cặn kẽ trong sách Gióp.

Đọc Gióp 1:1 đến 2:8. Hai đoạn này giúp chúng ta nhận diện thể nào việc làm của Sa-tan qua bao đau khổ đang lan tràn trong thế giới?

Trong trường hợp của ông Gióp, Sa-tan trực tiếp mang điềm gở đến cho ông, gồm cả những tàn ác thiên nhiên lẫn ác độc luân lý. Nhưng sách Gióp không chủ trương bất cứ điều ác nào hay đau khổ nào cũng là việc làm của quỷ sứ. Như các nhân vật trong câu chuyện của sách Gióp, chúng ta cũng không biết lý do hay nguyên nhân nào gây ra những điều xấu xa, tàn ác. Thật sự, tên của Sa-tan không bao giờ được trực tiếp nhắc đến trong cuộc đàm thoại của ông Gióp và các người bạn khi bàn về những tai ương trong cuộc đời ông, mà trái lại, họ đổ lỗi nơi tay Đức Chúa Trời và lỗi của ông Gióp, nhưng không ai nhắc đến Sa-tan. Thế nào đi nữa, sách Gióp phải cho chúng ta thấy vào lúc chung cuộc ai sẽ chịu trách nhiệm cho những điều ác hoành hành trên trần thế.

Đọc Khải huyền 12:12; Ma-thi-ơ 4:10; 13:39; Lu-ca 8:12; 13:16; 22:3, 31; Công vụ 5:3; và I Phi-e-rơ 5:8. Các câu này cho chúng ta thấy Sa-tan thật sự như thế nào? Và quan trọng hơn nữa, trong đời sống của bạn, bạn thấy thí dụ nào về ảnh hưởng của Sa-tan? Bạn cần phải làm gì để được bảo vệ khỏi sự tấn công của ma quỷ?

VỚI BẰNG HỮU NHƯ THẾ NÀY...

Qua những gì sách Gióp ghi lại, ba người bạn và luôn cả người thứ tư, khi khuyên răn và an ủi ông Gióp, đều nói với tất cả thiện tâm. Khi nghe về những tai nạn và những chuyện đau buồn xảy đến với ông Gióp, họ đã đến để cùng than khóc với ông và an ủi ông (Gióp 2:11). Lẽ ra ông Gióp phải là người mở lời trước, để thổ lộ tấm lòng đắng cay sầu khổ do những hoạn nạn xảy đến cho mình, nhưng ba người bạn, cảm thấy cần phải lên tiếng trước để khiến trách ông, đã lên mặt đạo đức, thay vì dùng lời an ủi và khích lệ để giúp bạn mình người ngoại bớt nỗi buồn đau.

Từ người này đến người khác, lời nói của họ đều sai lầm. Nhưng giả thử những phân tích của họ là đúng. Giả thử những tai nạn đến với Gióp là vì ông đáng phải nhận chịu các điều ấy. Trên cương vị niềm tin tôn giáo, có thể các bạn của ông Gióp đã nói đúng, nhưng ngay cả như vậy thì có ích lợi gì? Trong hoàn cảnh của ông Gióp vào thời điểm ấy của cuộc đời ông, ông có cần phải nghe những lời “buộc tội” của họ hay tốt hơn cần nghe những lời nào khác?

Đọc Giăng 8:1-11. Đức Chúa Giê-su cho thấy yếu tố nào mà các bạn của Gióp đã thiếu?

Trong câu chuyện mới trích dẫn, so với chuyện ông Gióp, có khác biệt quan trọng nào giữa sự kiện người đàn bà phạm tội và đâm bị cáo buộc và sự kiện ông Gióp bị các bạn lên án? Người đàn bà đã thực sự phạm tội mà người ta tố cáo, dấu tội của nàng có thể nhẹ hơn tội của một số người kéo nàng ra đòi ném đá; ngược lại ông Gióp không phạm những tội mà các bạn ông đã chỉ trích và buộc tội ông. Nhưng cho dầu ông Gióp có phạm tội chẳng khác chi người đàn bà đã phạm tội, thì điều ông cần nhất trong giai đoạn ấy là điều người đàn bà đã nhận lãnh từ Đức Chúa Giê-su: Ân điển và sự tha thứ của Đức Chúa Trời.

“Đức Chúa Giê-su tha tội cho người đàn bà và khuyến khích nàng hãy sống một cuộc sống mới, tốt đẹp hơn. Qua hành động tha tội ấy, cá tính của Đức Chúa Giê-su đã tỏa sáng với một nét đẹp toàn thiện. Tuy Chúa không làm cho hậu quả của tội lỗi bớt đi, hay làm cho tâm hồn kẻ phạm tội cảm thấy nhẹ nhõm hơn, Ngài tránh chỉ trích, mà tìm cách cứu vớt. Cả thế gian nhìn người đàn bà với cặp mắt khinh khi, nhưng những lời từ bi Chúa phán ra là những lời đầy an ủi và ngọt ngào hy vọng.” – Phỏng trích trang 462, *The Desire of Ages*, của tác giả Ellen G. White.

Chúng ta phải học cách nào để có thêm lòng nhân từ đối với những ai đang đau khổ, ngay cả nếu đó là hậu quả chính họ gây ra?

NHIỀU HƠN CÁ GAI GỐC VÀ TẬT LÊ

Chúng ta biết đường đời không phải lúc nào cũng hanh thông suôn sẻ. Ngay tại Vườn Ê-dên, sau khi loài người phạm tội, chúng ta đã thấy trước đời sống con người sẽ gian nan đến thế nào. Chẳng hạn, Đức Chúa Trời đã nói cho tổ phụ chúng ta biết những điều nào có thể xảy đến với họ do hậu quả của tội lỗi (đọc Sáng thế Ký 3:16-24). Nhưng đây chỉ là những cảnh báo trước, chứ Ngài không cho biết chi tiết sự khổ đau, “gai gốc và tật lê”, là như thế nào. Nếu chỉ là gai gốc và cây tật lê không thôi, thì cuộc sống đã không đến nỗi giống như thực trạng chúng ta đang đối diện! Đào mắt một vòng nhìn thế giới chung quanh, chúng ta thấy đời này sao đầy thống khổ, bệnh tật, nghèo đói, chiến tranh, hung bạo, thất vọng, ô nhiễm, bất công, và còn bao tẻ trạng khác. Sử gia Herodotus có viết về một nền văn hóa mà trong ấy người ta than khóc mỗi khi có một đứa bé chào đời, vì biết nó sẽ lãnh chịu nhiều nhọc nhằn, gian nan khi đến tuổi trưởng thành. Phong tục này mới nghe thật tẻ bạc, nhưng ai có thể trách họ được?

Trái lại sách Gióp chứa đựng một thông điệp lạc quan mang nhiều hy vọng cho chúng ta về tình trạng con người. Ba tháng qua chúng ta đã học và đã thấy Gióp là hình ảnh tượng trưng cho mọi cá nhân bị đau khổ. Nhiều người trong chúng ta đã đau khổ quá nhiều, đến nỗi cảm thấy những thống khổ của mình còn nặng nề hơn cả các tội lỗi mà mình đã phạm, và vì vậy, dường như có sự bất công cho Gióp cũng như cho cả chúng ta.

Rõ ràng sách Gióp truyền đạt cho chúng ta một chân lý quan trọng: thật có một Đức Chúa Trời công bình và toàn tri, và Ngài biết, cũng như hứa rằng những thống khổ chống chọi trên đời vai chúng ta không phải là hoàn toàn vô ích để “rời sẽ chẳng đi đến đâu hay lợi ích gì cho chúng ta”.

Các tác giả vô thần thường gặp khó khăn khi cố gắng thấu hiểu cái vô nghĩa của đời sống, bởi vì cuối cùng nó cũng chấm dứt và chìm vào hư vô vĩnh viễn. Họ khắc khoải, họ dày vò để tìm câu trả lời, nhưng tay trắng vẫn hoàn trắng tay. Sự sống của đời này tự nó chẳng hứa hẹn được điều gì cả. Có một triết lý của những người không tin gọi là “thuyết hư vô” (*nihilism*), đến từ chữ La-tinh “*nihil*”, có nghĩa là “trống không”. Thuyết hư vô chủ trương thế giới và cuộc đời chúng ta hoàn toàn vô nghĩa, trống không.

Những sách Gióp hướng tâm nhìn của chúng ta đến Đức Chúa Trời ở một thiên đàng cao xa hơn cái cõi hư vô mà nhiều người mang ảo tưởng một ngày kia họ sẽ đạt đến. Sách Gióp chỉ cho chúng ta thấy Đức Chúa Trời, và khơi dậy trong chúng ta một niềm hy vọng tươi sáng về sự sống vĩnh hằng nơi thiên đàng diễm tuyệt; chứ không phải chúng ta chỉ sống tạm bợ để rồi bị cái động lực tàn nhẫn của vũ trụ vô tình cuốn hút vào cõi hư vô mịt mờ; bên là có Đức Chúa Trời, và Ngài lưu tâm đến mọi diễn biến trong cuộc đời chúng ta, và hứa sẽ tái tạo mọi sự. Dẫu có câu hỏi nào không có câu trả lời trong sách Gióp, sách này vẫn để lại cho chúng ta một hy vọng cao hơn tất cả mọi hy vọng, là niềm hy vọng về một hiện thực quá sức hiểu biết, quá khả năng rờ, thấy và cảm được của con người.

Hãy chia sẻ với tín hữu trong lớp những câu Kinh Thánh nào bạn cảm thấy đem đến cho bạn niềm hy vọng cao đẹp hơn bất kỳ những gì đang xảy ra nơi trần thế này. (Đọc, chẳng hạn, Hê-bơ-rơ 11:10; Khải huyền 21:2).

ĐỨC CHÚA GIÊ-SU VÀ NHÂN VẬT GIÓP

Các học viên nghiên cứu Kinh Thánh qua mọi thời đại đều cố gắng tìm kiếm những sự việc xảy ra trong câu chuyện của Gióp, mà cũng xảy ra trong câu chuyện của Đức Chúa Giê-su. Ông Gióp không nhất thiết là một hình bóng về Đức Chúa Giê-su, nhưng ông cũng có những điểm tương đồng khi đối chiếu với cuộc đời Ngài, mà qua đó chúng ta rút được thêm một bài học nữa về cái giá quá đắt mà Đức Chúa Giê-su phải trả cho hành động hy sinh cứu chuộc nhân loại.

So sánh Gióp 1:1 với I Giăng 2:1; Gia-cơ 5:6; và Công vụ 3:14. Các câu này có điểm tương đồng nào?

Đọc Ma-thi-ơ 4:1-11. Đức Chúa Giê-su và ông Gióp giống nhau qua những cách nào?

Đọc Ma-thi-ơ 8 26:11; Lu-ca 11:15, 16; và Giăng 18:30. Các câu này diễn tả những gian nan và các vụ cáo mà Đức Chúa Giê-su đã bị. Hãy so sánh kinh nghiệm này của Chúa với kinh nghiệm của ông Gióp. Gióp 1:22 với Hê-bơ-rơ 4:15 có điểm tương đồng nào?

Hai câu này cho thấy những so sánh khá lý thú về các kinh nghiệm của ông Gióp và của Đức Chúa Giê-su. Ngài là Đấng không hề phạm tội; Ông Gióp, dĩ nhiên không phải là một người vô tội, nhưng là một người công bình, và cuộc sống ông mang lại lời ngợi khen và vinh hiển cho Đức Chúa Trời. Ông Gióp cũng đã bị ma quỷ cám dỗ như Đức Chúa Giê-su. Toàn sách Gióp ghi lại những lời buộc tội mà ông Gióp đã phải lắng nghe; Đức Chúa Giê-su cũng bị người ta phỉ báng bằng những lời tố cáo gian dối.

Nhưng quan trọng hơn cả, mặc mọi nghịch cảnh, ông Gióp vẫn hết lòng trung thành với Đức Giê-hô-va. Và phước hạnh hơn hết thảy cho chúng ta, Đức Chúa Giê-su cũng không hề vấp phạm. Rất nhiều thử thách và cám dỗ đã huy động để quyến rũ và áp đảo Ngài, nhưng Ngài vẫn kiên trì giữ vững đời sống hoàn toàn trong sạch, không chút bợn nhơ, một đời sống rõ ràng phản ánh bản chất toàn thiện của Đức Chúa Trời, như lời sách Hê-bơ-rơ 1:3 có nói, “Con (Đức Chúa Giê-su) là sự chói sáng của sự vinh hiển Đức Chúa Trời và hình bóng của bốn thể Ngài”. Chỉ riêng Ngài mới có sự công bình tuyệt đối, là yếu tố cần thiết cho tiến trình cứu rỗi, “Tức là sự công bình của Đức Chúa Trời, bởi sự tin đến Đức Chúa Giê-su Christ, cho mọi người nào tin, chẳng có phân biệt chi hết.” (Rô-ma 3:22).

Gióp trải qua vô số truân chuyên, nhưng nỗi đoạn trường sâu xa và lòng trung tín không lỗi của ông vẫn còn quá bé nhỏ so với sự thống khổ cùng cực và sự trọn vẹn sáng chói của Đức Chúa Giê-su, Đấng Cứu Chuộc của ông. Ngài cũng là Đấng Cứu Chuộc cho mỗi người chúng ta. Chắc chắn Đức Chúa Giê-su sẽ trở lại, và “Còn tôi, tôi biết rằng Đấng cứu chuộc tôi vẫn sống, Đến lúc cuối cùng Ngài sẽ đứng trên đất” (Gióp 19:25).

TỰ TƯỜNG BỒ TÚC:

Qua bao thời đại, sách Gióp đã làm rung động, dạy dỗ và thách thức độc giả của Giu-đa giáo, Cơ Đốc giáo, và cả Hồi giáo. (Người Hồi giáo có riêng một bộ sách Gióp tương tự bản của Kinh Thánh chúng ta). Chữ thách thức được dùng ở đây vì sách Gióp lưu lại trong tâm hồn người đọc nhiều câu hỏi dạy dỗ không trả lời được. Có lẽ chúng ta không nên ngạc nhiên về điều đó. Nói cho cùng, từ sách Sáng thế Ký đến sách Khải huyền, sách nào của Kinh Thánh mà chẳng để lại cho chúng ta những nghi vấn không lời giải đáp? Dầu học hết quyển Kinh Thánh, nó cũng không trả lời được hết mọi câu hỏi mà chính nó đặt ra. Trong mọi chủ đề mà Thánh Kinh đề cập, chỉ có sự băng hoại của nhân loại và kế hoạch cứu chuộc con người là các đề tài bất diệt chúng ta sẽ tiếp tục học hỏi mãi mãi (Xin đọc trang 678, *The Great Controversy*). Bởi vậy, chúng ta không nên kỳ vọng chỉ một cuốn sách duy nhất trong Kinh Thánh mà có thể giải tỏa hết mọi ưu tư của chúng ta ngày hôm nay.

Nhưng sách Gióp không phải là một quyển sách lẻ loi biệt lập; nó có liên hệ mật thiết với các phần khác trong bức tranh tổng thể được tô vẽ bằng Lời của Chúa. Và, trong vai trò là một bộ phận của bức tranh thần học thiêng liêng nhiều màu sắc ấy, sách Gióp truyền đạt cho tín nhân một sứ điệp đầy quyền năng của Chúa, rằng họ phải cương quyết giữ lòng cao ngạo cỡ tín trung mà xông thẳng vào bão táp cuộc đời. Ông Gióp là tấm gương sáng của một cá nhân đã sống đúng theo lời Đức Chúa Giê-su dạy: “Nhưng kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu” (Ma-thi-ơ 24:13). Bao tín đồ của Chúa đã cố gắng sống cách ngay thẳng, nhưng lại gặp nhiều cám dỗ thử rèn trăm bề. Bao tín đồ đã cố gắng sống cuộc đời trung tín, thì phải đối diện với những thách đố lớn lao làm dao động đức tin. Những tín đồ ước mong sự bình an yên ủi trong Chúa, thì bị vu oan kết tội. Sách Gióp minh họa bức chân dung của một nhân vật đã trải qua tất cả các trải nghiệm vừa kể, nhưng vẫn giữ vững không lay chuyển đức tin nơi Chúa Toàn năng của mình. Bởi đức tin và ân điển, chúng ta đặt trọn niềm tin và cuộc đời mình nơi Đấng đã chết thay trên thập giá cho ông Gióp, và cho mỗi người chúng ta. Sứ điệp cho chúng ta là, “Hãy đi và làm như vậy” (Lu-ca 10:37). Nói cách khác, Đức Chúa Trời khuyến khích chúng ta hãy có niềm tin sắt son và trọn lòng tin tưởng nơi người Con yêu dấu của Ngài như ông Gióp đã làm.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Hãy thử đặt mình vào vị trí của một người Do Thái, đã học sách Gióp và sống trong một thời kỳ trước khi Đức Chúa Giê-su ra đời. Theo bạn, người Do Thái ấy có câu hỏi nào khác với câu hỏi của chúng ta, là hậu thế đã biết việc Đức Chúa Giê-su giảng phạm? Bạn có nghĩ là, nhờ chúng ta biết Đức Chúa Giê-su và biết Ngài đã làm những gì cho mỗi người chúng ta, nên chúng ta hiểu sách Gióp tỏ tường hơn không?
2. Nếu một ngày kia sẽ gặp ông Gióp nơi thiên đàng, bạn có câu hỏi nào cho ông ta và tại sao?
3. Còn nghi vấn hoặc vấn đề nào khác trong sách Gióp mà chúng ta đã không nghiên cứu trong ba tháng vừa qua?
4. Bài học thiêng liêng quan trọng nào bạn đã học được qua sự nghiên cứu sách Gióp? Xin chia sẻ câu trả lời của bạn với các học viên khác trong lớp.